

For at undgå verdenskrig, tænk og agér for hele menneskeheden

Den 25. januar (EIRNS) – EIR, Daily Alert Service og andre LaRouche-publikationer, herunder vores videoklip, må, især i de kommende dage, være rettet mod at bekræfte virkeligheden af den nuværende fare for total krig, herunder termonuklear krig, og hvad der skal gøres for at afværge den – selv om der er mange forvrængninger af den besindige strategiske vurdering, som er nødvendig i denne situation, i de trykte og elektroniske medier, enten på grund af inkompetence eller af forsætlig hensigt. Dette begynder med at redegøre nøgternt, især til det stort set uvidende amerikanske folk, for hvad den russiske regering rent faktisk siger. Mandag udtalte den russiske præsidents talsmand, Dmitri Peskov, under sin briefing: “Vores statsoverhoved, som øverstkommanderende og den mand, der definerer vores lands udenrigspolitik... træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre vores fælles sikkerhed og beskytte vores interesser... Det var os, der tog initiativ til forhandlingerne, konsultationerne [om sikkerhedsgarantier for Rusland], og vi forventer at modtage skriftlige svar på vores forslag, som har til formål at hjælpe os med at undgå sådanne tilspidsede situationer i fremtiden.”

Peskov nægtede at spekulere i en eventuel militær aktion, som kunne blive indledt, enten af Ukraine eller af Rusland. Han oplyste, at der på nuværende tidspunkt ikke var nogen plan om, at Biden og Putin skulle tale sammen igen. Disse skriftlige svar fra USA og NATO er den klare forudsætning for alt andet.

Vi insisterer også eftertrykkeligt, og som kun disse publikationer kan gøre det, på, at på trods af den åbenlyse skyld, som de afstumpede fraktioner i de amerikanske efterretningstjenester bærer, herunder deres kriminelle

manipulation af, og indblanding i, den amerikanske kongres, er den krigsplan, der i øjeblikket udfolder sig, af britisk oprindelse, lige som den var i Irak I (Margaret Thatcher) og Irak II (Tony Blair). I dag repræsenterer den ulykkelige Boris Johnson de uappetitlige, imperiale "levninger", som er den fjollede "Global Britain"-plan. Et energisk, polemisk angreb på "den britiske liberale imperialismes seksuelle impotens", som i går på uhyggelig vis blev udstillet i en "særlig baggrundsbriefing" af "højtstående embedsmænd, fra den amerikanske administration" om de "utroligt restriktive" sanktioner, der er ved at blive indført mod Rusland, eller i Storbritanniens fordærvede ligegyldighed over for forsvaret af de britiske undersåtters generelle velfærd, som det kommer til udtryk i "flok"-tilgangen til coronavirus-pandemien, er bestemt på sin plads, og ville give et ubehageligt ekko i Buckingham Palace lige nu. (Den nu afgåede Andrew var faktisk den ideelle repræsentant for det sidstnævnte britiske "Store Spil").

Indførelsen af nye sanktioner mod Rusland, som nu drøftes i den amerikanske kongres, af senatorerne Menendez (D-New Jersey) og Risch (R-Idaho), overvejes samtidig også mod Kina, angiveligt på grund af den "imperialistiske trussel", som Kina kunne udgøre mod Taiwan. Især har maniske republikanske lovgivere foreslået, at disse nye russiske sanktioner burde indføres nu, selv inden der overhovedet er sket nogen episoder med militære styrker ved den ukrainsk/russiske grænse. Bortset fra sofistiske spidsfindigheder, er sanktioner i virkeligheden ikke en åbenlys krigshandling?

Den nuværende krigshandling, blev faktisk ikke fremprovokeret af nogen som helst nylige russiske handlinger. Ukraines Natalia Vitrenko dokumenterer i sit "Åbent brev til verdens ledere": Stop med at levere våben og bruge politisk afpresning til at opildne Ukraine til krig med Rusland!", at "Splittelsen i samfundet og bedrageriet af vores befolkning er blevet intensiveret af den politik, der er blevet påtvunget vores

land, og som går ud på at søge optagelse i EU og NATO. I 1991 blev Ukraines suverænitet anerkendt af verdenssamfundet på grundlag af de normer og principper, der er fastsat i erklæringen om Ukraines statslige suverænitet, som to gange blev bekræftet af vores folk, ved landsdækkende folkeafstemninger (17. marts og 1. december 1991). Denne erklærings retsvirkning har stadig forrang... Det betyder, at verdenssamfundet ikke blot har anerkendt, men er forpligtet til at forsvare Ukraines suverænitet, som en neutral, stat uden for blokkene, der er forpligtet til en udenrigspolitik, der går ud på at skabe en unionsstat med de tidligere republikker i Sovjetunionen..."

Virkeligheden er, at det samme anglo-amerikanske efterretningsetablisement, der fabrikerede "Russia-gate"-svindelnummeret, og anstiftede omstyrtelsen af Ukraines behørigt valgte regering i februar 2014, har indgået et samarbejde med en pro-nazistisk gruppering for at fremprovokere en krig ved Ruslands grænse. Vi bør i denne sammenhæng nævne den nylige henvisning, fra kinesiske talsmænd til en "nultolerance"-politik, over for forsøg på "farverevolutioner" i nationer som Kasakhstan, der grænser op til både Rusland og Kina. Forskellige amerikanske kommentatorer, der nu advarer om krigstruslen, mener, at "der er intet USA rent faktisk kan gøre for at stoppe en russisk aktion", og at "der ikke er noget grundlag for at tro, at NATO kan forvente at vinde en krig i dette område". De overser imidlertid pointen. Britiske imperiale interesser, som dominerer tankegangen i USA's udenrigsministerium, er klar over, at deres system er dømt til undergang, medmindre Kina og Rusland underlægges – hvilket imidlertid vil medføre en planetarisk undergang, ikke blot en monetær undergang for et allerede dødt system.

Den transatlantiske politik følger ikke længere logikken, endsige fornuften. I en artikel med titlen "NATO som religion" udtaler forfatteren Alfred de Zayas, professor ved "Geneve

School of Diplomacy” og FN-embedsmand, følgende: “Jeg vover at opstille den hypotese, at den bedste måde at forstå NATO-fænomenet på, er at betragte det som en sekulær religion. Så har vi lov til at tro på dens usandsynlige fortællinger, fordi vi kan antage dem som tro... Som [med] enhver religion, har NATO-religionen sit eget dogme og sit eget leksikon. I NATO’s leksikon er en “farverevolution” [det samme som] et statskup, demokrati er sammenfaldende med kapitalisme, humanitær intervention indebærer “regimeskift”, “retsstat” betyder VORES regler, “Satan nr. 1” er Putin, og Satan nr. 2 er Xi Jinping.

Kan vi tro på NATO’s religion? Selvfølgelig. Som den romersk-karthagiske filosof Tertullian skrev i det tredje århundrede e.Kr. – Credo quia absurdum. Jeg tror på det, fordi det er absurd”... Jeg tør betragte mig selv som en amerikansk patriot – og en frafalden fra NATO-religionen – fordi jeg afviser tanken om ‘mit land ret eller uret’. Jeg ønsker, at mit land skal have ret og gøre retfærdighed – og når landet er på afveje, ønsker jeg, at det vender tilbage til idealerne i forfatningen, i vores Uafhængighedserklæring og i talen fra Gettysburg – noget, som jeg stadig kan tro på.

“NATO har udviklet sig til den perfekte religion for tyranner og krigsmagere.”

Det er imidlertid ikke nok at stræbe efter at “vende tilbage til” den amerikanske republik. Der må formuleres en politik nu for at håndtere chokket fra det, som den britiske finansøkonom Jeremy Grantholm den 20. januar karakteriserede som “afslutningen på Feds amerikanske ekstravagante boble: boliger, aktier, obligationer og råvarer”, “de tre og en halv superboblers kollaps”. For at afværge den anglo-hollandske imperiale tilskyndelse til total krig, herunder termonuklear krig, må det amerikanske præsidentskab offentligt afvise krig mod Rusland og Kina. Det bør overveje og reagere positivt på det perspektiv, som Xi Jinping præsenterede for et oprørt publikum i Davos i sidste uge: “Der er behov for at landene styrker det internationale samarbejde mod COVID-19,

gennemfører et aktivt samarbejde om forskning og udvikling af lægemidler, i fællesskab opbygger flere forsvarslinjer mod coronaviruset og fremskynder bestræbelserne på at opbygge et globalt sundhedsfællesskab for alle... I forbindelse med den igangværende COVID-19-bekæmpelse, skal vi udforske nye drivkræfter for økonomisk vækst, nye former for socialt liv og nye veje for udveksling mellem mennesker, i et forsøg på at lette grænseoverskridende handel, holde industri- og forsyningskæderne sikre og smidige, og fremme stabile og solide fremskridt i den globale økonomiske genopretning...”

Operation Ibn Sina, den globale sundhedspolitiske platform fra Komitéen for Modsætningers Sammenfald samt Lyndon LaRouches “Fire Økonomiske Love”, den mest kortfattede erklæring om, og fremme af, Hamilton og Den amerikanske Frihedskrigs afvisning og erstatning af den britiske liberale imperialisme, er den klart tilgængelige løsning for et hurtigt skridt fremad for det amerikanske præsidentembede, ind i det enogtyvende århundrede, fri for det britiske imperiums “metoder fra det attende århundrede”, som Franklin Delano Roosevelt afviste.

Udvalgt billede: Pexels